

Niko Luburić, prof.

LJUBOMIR GALETIĆ

(1938. – 1997.)

(Uz 20. obljetnicu smrti)

Svećenik i crkveni glazbenik koji je poznao dušu hrvatskoga puka i znao joj prilagoditi spjev po svojem srcu i ukusu.

Ljubomir Galetić rođen je 6. veljače 1938. u Cvetkoviću, općina Jastrebarsko. Osnovnu je školu pohađao u rodnom mjestu, a interdijecesansku vjersku školu (sjemenište) na Šalati u Zagrebu, gdje je 26. lipnja 1956. polažio ispit zrelosti. U toj je školi primio i temeljne poduke o glazbi. Studij teologije upisao je 1957. godine na Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu, na kojem je diplomirao 1964. godine. Za vrijeme studija teologije pohađao je privatno satove iz harmonije i kontrapunkta kod maestra Albe Vidakovića, tadašnjega profesora crkvene glazbe na Katoličkom bogoslovnom fakultetu. Godine 1964. zaređen je za svećenika i imenovan kapelanom župe sv. Blaža u Zagrebu. Godinu dana nakon kapelanske službe, 1965. godine, odlazi po odluci zagrebačkoga nadbiskupa na studij crkvene glazbe na Papin-

ski institut za crkvenu glazbu u Rimu. Nakon povratka sa studija, 1971. godine, povjerena mu je služba dirigenta katedralnoga zbora, koju obavlja do 1980. godine. U isto vrijeme, od 1971. godine, vršio je službu župnoga pomoćnika u župi sv. Petra. Godinu dana potom, 1972. godine, na molbu i prijedlog Instituta za crkvenu glazbu u Zagrebu, imenovan je njihovim profesorom i tu je službu obavljao sve do akademske godine 1996./97., kada je teško obolio.

Premинуo je 23. lipnja 1997., nakon teške i neizlječive bolesti. Svetu misu zadušnicu u župnoj crkvi u Cvetkoviću i sprovodne obrede predvodio je 24. lipnja 1997. biskup Juraj Jezerinac u nazočnosti 50-ak svećenika, časnih sestara, predstavnika Instituta, rodbine, prijatelja i velikoga broja vjernika. Ispratili su ga vatrogasci, limena glazba, grupa pjevača iz Katedralnoga

zbora i Oktet bogoslova. Pokopan je pokraj svojih roditelja na mjesnom groblju u Cvetkoviću.

Tijekom višegodišnjega predanoga rada na Institutu za crkvenu glazbu, profesor Galetić je predavao nekoliko predmeta. Na redovitom studiju Instituta predavao je Kontrapunkt, Motet i Fugu analitički, Harmonijsku analizu i Harmonijsku analizu crkvenih popjevaka, a na subotnjoj orguljaškoj školi koja je bila u sastavu Instituta Harmoniju. Rado je pomagao svakomu studentu i time potvrđivao ne samo svoju stručnost, nego i dobrotu. Osobno ga pamtim kao izvrsna profesora i pedagoga.

Kao profesor na Institutu za crkvenu glazbu sudjelovao je u izdavanju časopisa za crkvenu glazbu *Sveta Cecilija*, a kao suradnik i član uredničkog vijeća časopisa objavio je veći broj muzikoloških radova, osvrti,

prikaza obljetnica i članaka u spomen preminulim crkvenim glazbenicima. Svojim je radovima pokušao obogatiti životno djelo pojedinih crkvenih glazbenika, a time i samu crkvenu glazbu u Hrvata. Posebno su mu vrijedni ovi muzikološki članci: *Muzikološki rad Albe Vidakovića* (1969.), *Cithara octochorda i ostale značajnije zbirke hrvatske muzikologije s posebnim osvrtom na gl. varijante* (1974.) i *Svjetlo vjere u životu i stvaralaštvu Ludwiga van Beethovena* (1977.).

Uz pedagošku djelatnost na Institutu te uz svećeničke obveze u župi sv. Petra, profesor Galetić se bavio i skladateljskim radom. Bio je jedan od najvažnijih skladatelja hrvatske liturgijske glazbe 20. stoljeća. Uz Anselma Canjugu, Albu Vidakovića, Anđelka Milanovića, Matu Leščana i Anđelka Klobučara, profesor Galetić se istaknuo kao skladatelj misa (*Misa sv. Jeronima* za dvoglasno pučko pjevanje, *Dječja misa*, *Misa za*

pokojne), moteta (*Učvrsti moje korake* za troglasni muški zbor, *Zdravo Marijo* za dvoglasni ženski zbor), brojnih himana (*Sva ljubavi mi, Isuse, Ti divni Kralj si nebesnik...*), pripjevnih psalama (*Pjevajte Gospodinu pjesmu novu, Tebe žeda...*) i pučkih popjevaka (*Od sva se četiri vjetra, Ja sam s vama...*).

Oko pedeset njegovih skladba tiskano je u novoj liturgijskoj pjesmarici *Pjevajte Gospodu pjesmu novu*. Galetić je napisao, harmonizirao i priredio još dvadesetak skladba za karmelski zbor sestara karmelićanki u Brezovici koje nisu objavljene u drugim pjesmaricama. To su popijevke u čast Gospi Karmelskoj, sv. Tereziji Velikoj, sv. Ivanu od Križa, psalmi uz svečanosti svećanih zavjeta pojedinih sestara i dr. Tadašnja je poglavica sestara karmelićanki u Brezovici s. Ilijana Terezija Cvetnić u povodu smrti Ljubomira Galetića napisala: »Providnost je htjela da ga upoznamo još

1985. godine, kada je bio na ispomoci vlč. gospodinu župniku u Brezovici Augustinu Korparu. Te je godine započeo dolaziti u Karmel preko vikenda te nam imao nedjeljom i blagdanima sv. misu i propovijed, a uvijek je rado ispovijedao vjernike. Brzo je upoznao i naš karmelski zbor. Na našu molbu preuzeo je vodstvo zbora (...) te poučavao pojedine sestre u sviranju, harmonizaciji, modulaciji, lijepom pjevanju i slično. (...) Na našu molbu skladao je i posebne pjesme za Karmel. (...) U povijesti brezovačkoga Karmela ostat će njegov svijetli i vedri lik, a u našim srcima, molitvama i skladbama živjet će uvijek dok je Karmela.«

Dodajmo za kraj: Ne samo u skladbama brezovačkoga Karmela, nego i u brojnim drugim skladbama koje se svakodnevno izvode u našim crkvama živjet će vječno svećenik i skladatelj Ljubomir Galetić.

Zlatna prošlost

U prigodi 50. obljetnice Instituta za crkvenu glazbu, koji ujedno slavi zlatni vijek svojega umjetničko-glazbeno-odgojnog djelovanja, tiskana je monografija „Zlatna prošlost za plodnu budućnost“, koju su za tu prigodu pripremile dr. s. Katarina Koprek, mo. s. Domagoja Ljubičić i Marija Ferlindeš, prof. To je vrijedna knjiga, koja donosi povijesni pregled njegova djelovanja, biografije svih profesora i djelatnika, koji su velik dio svoga života ugradili u život Instituta, te brojne aktivnosti i organizacijsku djelatnost te ustanove.